

ЕЛИН ПЕЛИН
МАГАРЕТО НА СЮЛЕЙМАН
АГА

chitanka.info

Веднъж Сюлейман ага, като отвори вратата на яхъра, видя, че му няма магарето. Потърси го тук-там, обиколи полето, занича из храсталаците, тича по шосето, дори в кладенеца наднича, но напразно! Никъде не видя магарето си.

Сюлейман ага се спря отчаян край селото и се обърна към едно дете, което играеше:

— Хей, момче, не си ли виждал едно магаре?

— Освен тебе друго не съм виждал — отговори хлапакът и се оплези.

— Не се шегувай — заговори с болка на сърца обиденият Сюлейман ага, — кажи ми истината: не си ли виждал едно магаре младо, едро, светлосиво, трудолюбиво?...

— Ха, тъй ли — отговори момчето, — това магаре от три дена насам е наше.

— Как може моето магаре да бъде ваше? — учуди се Сюлейман ага и попита: — Чие момче си ти?

— Аз съм син на съдията. Пък магарето, за което питаш, е наше. От три дена насам ни носи брашно на воденицата.

На бедния Сюлейман ага се стори, че потъва в земята от такава хорска несправедливост.

Като се съвзе, той тичешком отиде в къщата на съдията и надникна през една пукнатина на портата.

В това време вътре гръмогласно и сърцераздирателно изрева едно магаре. Сюлейман ага го позна по гласа. Това магаре беше неговото.

Той отвори бързо вратата, влезе вътре и отиде при съдията.

— Мъдър и справедлив наш съдийо — каза му той. — Преди три дена моето магаре се сбърка и влезе в чужда къща. Моето хубаво, сиво, трудолюбиво магаре, с гердан от сини мъниста на шията, с малко като юмруче звънче, закачено на шията му, с червен пискюл на челото...

— Какво ми влиза това в работа? — сепнато отвърна съдията.

— Моля ви, справедлив наш съдийо, да заповядате на стопанина, в чийто дом е влязло то, да ми го върне назад.

— Разбира се, че трябва да ти го върне — каза съдията.

— Като е така, върни ми моето хубаво, едро, сиво магаре, с гердан и звънче, с пискюлче на челото, справедлив съдийо.

— Кой, аз ли? — попита учудено и с негодувание съдията. — Аз нямам никакво магаре.

— Не, благороден съдийо, то е у вас и от три дена насам ви носи жито на воденицата — каза с плачлив глас Сюлейман ага.

— Аз нямам никакво магаре, разбираш ли! — викна строго съдията.

В това време магарето се наду и изрева колкото може в обора на съдията.

— Ето го, на, то реве във вашия обор! — извика зарадван Сюлейман ага, като чу гласа на любимото си животно.

— Млък — изкрещя съдията, — ти вярваш на едно магаре, а на мене — съдия — не вярваш. Дръжте го — извика той на слугите си — и му ударете двадесет и пет тояги.

Слугите уловиха бедния Сюлейман ага и след като му удариха двадесет и пет тояги, изтласкаха го из вратата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.